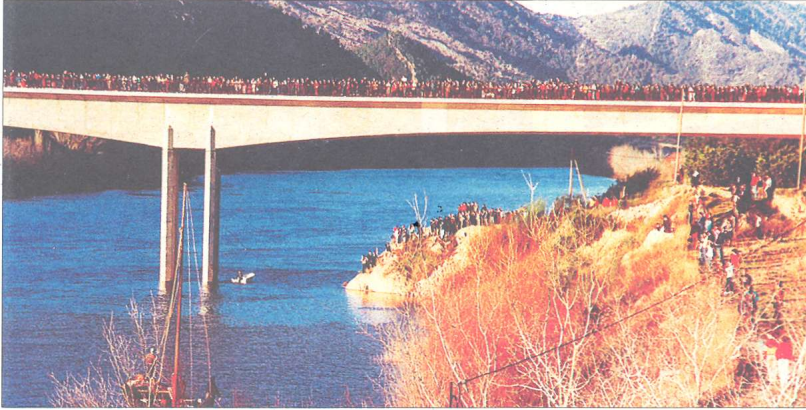
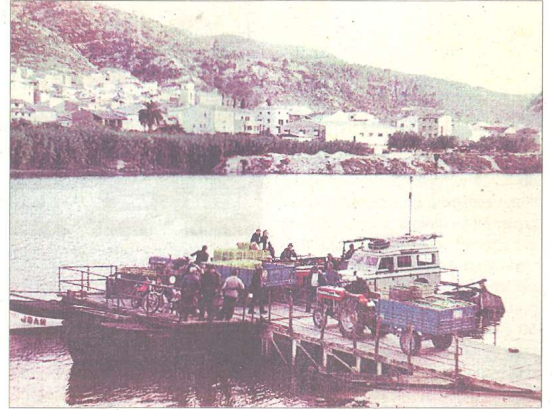

El Llaguter compleix 25 anys

Benifallet commemora, aquest 2016, els 25 anys de la construcció del pont del Llaguter. La seua inauguració es va rebre amb molta "alegria" a la població, ja que posava fi a les incomoditats comunicatives que havia patit històricament. També va posar punt i final al pas de barca i a l'ofici de llaguter

Imatge del dia de la inauguració del pont del Llaguter, amb centenars de veïns que van acudir a la cita. / CEDIDA

Una de les barcasses que va funcionar a Benifallet. / CEDIDA

BENIFALLET L.B. / Redacció

El pont del Llaguter de Benifallet compleix 25 anys enguany. L'obra va millorar la connectivitat viària del municipi, va obrir-lo al turisme i va fer més còmoda la vida als veïns, que fins aleshores feien servir un pas de barca per passar a l'altra banda de riu. L'obra va formar part de les obres de construcció de la C-12 i va millorar la comunicació del municipi i, també, la connectivitat de les Terres de l'Ebre.

"El pont va ser tota una alegria", reconeix Antonio Artiola, l'últim barquer de Benifallet. "La gent perdia moltes hores esperant al pas de barca, els pagesos no podien passar tots alhora". Segons explica, per la barcassa passaven cotxes, carros, matxos, tractors i, fins i tot, algun ca-

mió: "Només hi cabien 40 vehicles i entre anar i tornar es perdia ben bé una hora". És per tot això que quan es va obrir el pont "tothom va optar per passar-hi i la barcassa es va quedar sense gent i va haver de tancar".

El pas de barca havia estat i va ser durant segles el mitjà per connectar les dos bandes del riu a Benifallet i el llaguter va ser el transport fluvial per excel·lència. Artiola va ser l'encarregat de passar durant anys els tres llaguts de barcassa que va tindre Benifallet: el *San Juan*, el *Cardenal* i el *Clayre*. "Els llaguts eren propietat de l'Ajuntament i sempre en teníem un lligat a la vora del riu per si hi havia alguna avaria a l'altra barcassa". Artiola explica que treballava de sol a sol, "arribava a les 7 del matí i marxava a les 8 de la nit", i la barcassa

no tenia cap horari de funcionament i passava i traspassava sempre que hi hagués algú esperant a l'altra banda.

Segons recorda Artiola, només va caldre interrompre el servei un estiu. "Va ser un estiu molt sec i baixava tan poca aigua pel riu que la gent podia passar a peu d'una punta a l'altra i la barcassa no podia

El pont del Llaguter va formar part de les obres de la C-12 i va costar 758 milions de pessetes

creuar". En canvi, ni el vent ni les riudes afectaven el pas de la barcassa, que se subjectava gràcies a una corriola que passava per la gúmena i

"a la banda del poble hi havia un motor que feia voltar els cables i moure la barcassa". Malgrat recordar amb nostàlgia la funció dels llaguts i l'ofici dels barquers, tothom reconeix a Benifallet que la inauguració del Llaguter va permetre a la població obrir-se a la Ribera d'Ebre i la Terra Alta, ja que fins llavors havia estat molt mal comunicada amb el territori. De fet, per anar a Tortosa no més existia el camí del coll de Som. El Llaguter no només va millorar la comunicació de Benifallet, sinó que va esdevindre una peça clau de la comunicació viària al conjunt de les Terres de l'Ebre, ja que formava part de la carretera C-12.

El pont del Llaguter fa 231 metres de longitud, té tres ulls i va ser construït amb 96 peces, amb dovelles prefabricades, i tècnicament és un

pont hiperestàtic, d'inèrcia variable. L'obra va ser dirigida per l'enginyer Manuel Reventós i Rovira i va tindre un cost de més de 4 milions d'euros (758.034.395 pessetes), finançats per la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Tarragona. El pont es va començar a construir el 10 de maig del 1987 i va ser inaugurat el 23 de febrer del 1991. Tal i com recorda Artiola, "el pont va ser una alegria molt gran" i, de fet, moltes persones -tal i com s'aprecia a la imatge de dalt, a l'esquerra- van assistir a l'obertura del pont. Amb tot, Artiola recorda que amb la inauguració del Llaguter va morir l'ofici de barquer que durant anys havia marcat la història de Benifallet. "Tothom va estar molt content amb el pont, però els que estàvem a la barcassa sabíem que hauríem de plegar". ■